

Nieuwsbrief 27

We zijn alweer in de tijd van verwachting: het Blijde Kerstfeest komt eraan. Maar het zal alleen echt Kerstmis worden als het Kerstkind opnieuw in en onder ons geboren wordt. Ook wij moeten hoopvolle verwachting helpen waar maken.

Met alle verdriet en pijn van Corona en ander leed was 2021 toch ook een jaar waar we blij op mogen terugkijken. We vierden een mooi jubileum. Lianne en de vrijwilligers hadden troostrijke en zinvolle gesprekken. Het interview met Maikel in deze nieuwsbrief laat zien hoe na donkere jaren er toch perspectief en liefde ontstaat. We hopen dat de vele vrienden van de straat dat in hun eigen leven mogen ervaren. Lianne, bestuur en vrijwilligers wensen u:
**ZALIG KERSTFEEST EN
EEN GOED NIEUWJAAR.**

‘Justitie heeft me gered’

Een opmerkelijke uitspraak voor een man die zes jaar in detentie heeft doorgebracht. Maikel, 44 jaar, heeft een jongensachtige uitstraling die niet direct zo’n bewogen leven doet vermoeden. In beeld wil hij liever niet. Niet omdat hij zich schaamt voor zijn verhaal, maar hij wil niet gemakkelijk herkend worden en door mensen worden aangesproken.

Zijn jeugd was slecht, vol van mishandeling en misbruik. Zichzelf ziet hij als een lief kind dat geen aanleiding gaf tot deze behandeling. Hij groeide op in een gezin met moeder, vader en een zus. Pas op 27-jarige leeftijd kwam hij erachter dat zijn vader een stiefvader was. Zijn ouders waren hem liever kwijt dan rijk en zonder tussenkomst van instanties werd hij op 14-jarige leeftijd bij kennissen ondergebracht. Dat waren goede jaren, maar het kon een verslaving aan heroïne niet verhinderen en evenmin het begin van een zwerftocht.

Niet boos blijven

Op 18-jarige leeftijd overkwamen hem twee opmerkelijke dingen. Hij werd goedgekeurd voor militaire dienst, hij had een droom om bij de luchtmobiele brigade te komen. In hetzelfde jaar 2005 keurde het UWV hem volledig af vanwege PTTs. Hij wijt zijn gesteldheid aan zijn jeugd. Op de vraag of het hem niet heel boos maakt op zijn ouders antwoordt hij dat hij inderdaad boosheid voelt, maar er mee probeert om te gaan. ‘Ik kan boos blijven, maar heb er alleen mezelf mee.’ Zijn moeder is inmiddels overleden.

Op drift

Vanaf zijn 18e zwerft Maikel door Nederland. Nooit dakloos, maar wel met onrust. Zo woont hij op Ruigoord in Amsterdam tot de gemeente het gebied ontruimde, in Utrecht en Eindhoven. Zijn inkomsten kwamen uit de uitkering en uit de prostitutie. Hij was geen straatmadelief, maar werkte via een escortbedrijf. Eerst voor vrouwelijke en mannelijke klanten, later alleen voor mannen. Het was misschien minder gevaarlijk dan wanneer je tippelt, maar klanten wilden vaak dingen die over zijn grenzen gingen en ook kwam er soms geweld aan te pas. De heroïne hielp om door te gaan, én het geld dat hij verdiende. Nu denkt Maikel soms: ‘Werk-

te ik voor de verslaving, of bleef ik verslaafd om te kunnen werken?’

In Eindhoven kwam 10 jaar geleden een eind aan dit leven, omdat hij veroordeeld werd voor een zwaar vergrijp met als gevolg een detentie van 7 jaar op de zwaarste afdelingen.

‘Dit heeft me gered’ vertelt hij met een bijna blij gezicht. Eindelijk rust in een cel en met hulp van methadon geen druk meer van de verslaving. Veilig in de eigen cel, bijna de geborgenheid die hij niet eerder kende.

Een nieuwe start

Na zijn vertrek uit de gevangenis ging Maikel bij zijn zus wonen. De reclassering vond dat echter niet zo’n goed idee en zorgde dat hij een plaats kreeg op Het Tij, een opvanglocatie van SMO-’s-Hertogenbosch. Een tijd met veel regels waaraan hij zich voor de reclassering moest houden, maar die hem ook hielpen. Bij De Loods is hij aan de slag gegaan als schoonmaker. De vaste dagindeling helpt hem en verschaft hem meteen sociale contacten.

Ook gebruikt hij geen methadon meer. Novadic-Kentron meende dat hij drie maanden opname nodig zou hebben en daarna twee jaar ambulante begeleiding. Dat leek hem te veel en hij besloot tot een *Cold Turkey*-methode. Radicaal stoppen en even flink ziek zijn. En daar mee heeft hij het zonder verdere hulp gered. Het werken heeft hem ook geholpen het eruit te zweten zegt hij.

Huisje, boompje, beestje

Nu we het interview maken heeft hij al weer enige tijd een eigen appartementje waar zijn hondje Swatje (vriendje in het Antilliaans volgens Maikel), een kruising tussen een teckel en een jack russel op hem ligt te wachten als hij thuiskomt.

Lianne, de straatpastor die ook bij het interview aanwezig is, legt een lijntje naar zijn relatie: ‘Je hebt nu toch ook een vriend?’

Glunderend vertelt hij dat zijn buurvrouw hem had gevraagd of hij die leuke man met zijn hondje al had opgemerkt, en blijkbaar aan die leuke man die vraag ook gesteld. Of de hondjes elkaar het eerst besnuffelden of de baasjes, vertelt het verhaal niet, maar ze hebben elkaar wel gevonden. Beiden kennen het strafrechtstelsel van binnenuit, de een als vakantieganger (mensen van de straat zijn vaak even ‘op vakantie’ als ze een straf

Maikel en straatpastor Lianne in gesprek

uitzitten) en de ander als advocaat. Maikel kan goed op zichzelf zijn, maar zijn vriend is een fijne aanvulling in zijn leven.

Op de vraag wanneer hij zich bewust was dat hij homo is, antwoordt Maikel dat hij vanaf zijn negende jaar al werd uitgescholden voor homo. Op zijn twaalfde viel bij hem zelf het kwartje. Een coming-out heb ik zo nooit hoeven doen, is zijn commentaar, dat hebben anderen al gedaan. ‘Ik ben die ik ben’, uitgescholden worden is vervelend maar het raakt hem niet meer. In de gevangenis heeft hij er ook geen vervelende ervaringen mee gehad.

Een wolkje

Helaas was het niet alleen zonneshijn in de afgelopen jaren, al praat Maikel er heel relaxed over. Na een epileptisch consult bleek na veel onderzoek dat hij MS heeft. Hij hoeft nu echter geen therapie meer behalve medicatie. De lichaams-

Het straatpastoraat kan uw steun goed gebruiken

beweging om naar De Loods te gaan houdt hem actief wat goed uitwerkt. Zijn schoonmaakwerk heeft hij ingeruild voor de functie van kassamedewerker. Trots vertelt hij dat de kas (sindsdien) altijd klopt. Hij geniet zichtbaar van het werk en zijn plaats in De Loods.

Ik geloof het wel

Op de vraag wat het straatpastoraat voor hem betekent antwoordt Maikel dat het geloof voor hem geen rol speelt. Wat doorpratend merkt hij op 'Ik geloof wel dat er meer is, niet zomaar alles uit mensenhand.' Regelmatig steekt hij een kaarsje op in de Sint Jan. 'Ik weet ook niet waarom eigenlijk, maar misschien omdat ik toch wel een boefje was en zo hoop het nog een beetje goed te maken.'

De Loods en het Straatpastoraat hebben regelmatig een activiteit samen. Als gevraagd wordt iets te doen staat Maikel vooraan en als hij in de vieringen aanwezig is, geniet hij van het samenzijn en van het moment van bezinning. Met Lianne heeft hij zo nu en dan een gesprek, liefs bij een peukje dat verbindt hen ook.

Het Straatpastoraat Den Bosch

Maikel achter de kassa

Al ruim 30 jaar zet het Straatpastoraat Den Bosch zich in voor dak- en thuislozen in de regio Den Bosch. We hebben dat in oktober gevierd met een prachtig jubileum in samenwerking met Vincentius en De Loods.

Ons unieke werk gaat natuurlijk gewoon door. Bij onze pastor kunnen mensen terecht met hun levensvragen. Zij komt op bezoek thuis, in ziekenhuis, gevangenis of GGZ-instelling. Ook is er een vast spreekuur en organiseren we vieringen en ontspanningsactiviteiten. Naast een luisterend oor, wordt concrete hulp geboden.

Naast het 4-daags dienstverband van de pastor maken we kosten voor de organisatie van onze activiteiten, huur van ruimtes, materiële hulp, de nieuwsbrief en de opleiding van onze vrijwilligers. De 15 vrijwilligers en het bestuur zetten zich volledig belangeloos in.

Op dit moment leunt het Straatpastoraat Den Bosch sterk op een beperkt aantal sponsors. Zonder hun bijdragen zou het straatpastoraat niet kunnen bestaan. Meerdere vaste sponsors (religieuze congregaties) hebben de afgelopen jaren hun financiële bijdrage om begrijpelijke redenen verlaagd. Die trend zal zich verder doorzetten. Om deze afhankelijkheid van onze vaste sponsors in de toekomst te verkleinen, is het nodig dat we ons financiële draagvlak vergroten.

Onder het motto 'vele kleintjes maken één grote' nodigen we u uit om het Straatpastoraat Den Bosch (periodiek) financieel te ondersteunen. Zo steunt u uw kwetsbare medemens.

Het Straatpastoraat Den Bosch heeft de ANBI-status. Zo bestaat de mogelijkheid om voor maximale belastingaftrek uw gift voor minimaal vijf jaar vast te leggen. Meer informatie vindt u op onze webpagina straatpastoraatdb.nl/Vriend.htm.

Ook houden we u graag op de hoogte van onze activiteiten. Als u uw e-mailadres aan ons doorgeeft, ontvangt u meerdere keren per jaar onze nieuwsbrief. Zo blijft u geïnformeerd, bijvoorbeeld via de inspirerende verhalen van dak- en thuislozen zelf.

Bas van den Bouwhuijsen

Wisseling van de wacht

Onlangs ben ik Maarten van den Oord opgevolgd als voorzitter van het Straatpastoraat Den Bosch. Ik treed daarbij in de voetsporen van iemand die zich gedurende tien jaar tomeloos heeft ingezet voor het Straatpastoraat Den Bosch

Daarbij heeft Maarten mede vorm gegeven aan een goed functionerende organisatie, die zich op velerlei wijze inzet voor thuis- en daklozen. Dit deed hij eerst als secretaris van het Straatpastoraat Den Bosch. De afgelopen twee jaar was Maarten van den Oord voorzitter van onze stichting.

We zijn Maarten dan ook buitengewoon dankbaar voor zijn langdurige betrokkenheid en voor de grote kennis van zaken die hij meebracht.

Waar nodig en indien mogelijk biedt het Straatpastoraat Den Bosch steun aan dak- en thuislozen en verwijst, als dat nuttig is, door naar andere hulpinstanties. Bij dat alles neemt straatpastor Lianne van Oosterhout een centrale plek in. Waar ze ook met mensen spreekt, ze biedt hen een luisterend oor.

Recent vierden we het 30-jarig jubileum van het Straatpastoraat Den Bosch. Dit gebeurde onder grote publieke belangstelling. Ik hoop daarom dat het Straatpastoraat Den Bosch met de steun van zovelen een nuttige functie in 's-Hertogenbosch mag en kan blijven vervullen.

Ik beschouw het als een echte uitdaging en een nobele taak om het werk van mijn directe voorganger voort te zetten. Dit ga ik doen samen met bestuur, straatpastor en alle vrijwilligers.

**Ingeborg van den Hoven,
voorzitter**

**Scheidend voorzitter van het
Straatpastoraat Den Bosch
Maarten van den Oord**

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn geweest. U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of voor de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stads-klooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Aangepast vanwege corona: elke eerste zaterdag van de maand om 15.30 uur. IN JANUARI 2022 OP DE 2E ZATERDAG: 8 JANUARI. Adres: van der Does de Willeboissingel 11. Geen koffie vooraf.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB

0638 7730 91. Het Straatpastoraat Den Bosch is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het Fonds Franciscus**.

